Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►**B**

RÁMCOVÉ ROZHODNUTÍ RADY 2008/909/SVV

ze dne 27. listopadu 2008

o uplatňování zásady vzájemného uznávání rozsudků v trestních věcech, které ukládají trest odnětí svobody nebo opatření spojená se zbavením osobní svobody, za účelem jejich výkonu v Evropské unii

(Úř. věst. L 327, 5.12.2008, s. 27)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**M1**	Rámcové rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 26. února 2009	L 81	24	27.3.2009

▼B

RÁMCOVÉ ROZHODNUTÍ RADY 2008/909/SVV

ze dne 27. listopadu 2008

o uplatňování zásady vzájemného uznávání rozsudků v trestních věcech, které ukládají trest odnětí svobody nebo opatření spojená se zbavením osobní svobody, za účelem jejich výkonu v Evropské unii

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na čl. 31 odst. 1 písm. a) a čl. 34 odst. 2 písm. b) této smlouvy,

s ohledem na podnět Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Evropská rada na zasedání v Tampere ve dnech 15. a 16. října 1999 schválila zásadu vzájemného uznávání, která by se měla stát základním kamenem justiční spolupráce v občanskoprávních i trestních věcech v Unii.

(2) Dne 29. listopadu 2000 přijala Rada v souladu se závěry z Tampere program opatření k provádění zásady vzájemného uznávání rozhodnutí ve věcech trestních ([1]), ve kterém vyzvala k posouzení potřeby moderních mechanismů pro vzájemné uznávání pravomocných rozsudků zahrnujících zbavení osobní svobody (opatření 14) a k rozšíření uplatňování zásady předávání odsouzených osob na osoby, které mají bydliště v některém členském státě (opatření 16).

(3) Haagský program: posílení svobody, bezpečnosti a práva v Evropské unii ([2]) vyžaduje od členských států, aby uvedený program opatření plnily, zvláště v oblasti výkonu pravomocných trestů odnětí svobody.

(4) Všechny členské státy ratifikovaly Úmluvu Rady Evropy o předávání odsouzených osob ze dne 21. března 1983. Podle uvedené úmluvy mohou být odsouzené osoby předány k výkonu zbývající části svého trestu pouze do státu, jehož jsou státními příslušníky, a to pouze se svým souhlasem a se souhlasem zúčastněných států. Dodatkový protokol k uvedené úmluvě ze dne 18. prosince 1997, který za určitých okolností umožňuje předání osoby bez jejího souhlasu, nebyl ratifikován všemi členskými státy. Ani jeden z těchto nástrojů neukládá základní povinnost převzít odsouzenou osobu k výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody.

(5) Procesní práva v trestním řízení představují rozhodující prvek pro zajištění vzájemné důvěry mezi členskými státy v justiční spolupráci. Vztahy mezi členskými státy, charakterizované zvláštní vzájemnou důvěrou v právní systémy ostatních členských států, umožňují uznávání rozhodnutí, která byla přijata orgány vydávajícího státu, vykonávajícím státem. Měl by se proto zvážit další rozvoj spolupráce stanovené v nástrojích Rady Evropy týkajících se výkonu trestních rozsudků, zejména v případech, kdy byl vůči občanům Unie vynesen trestní rozsudek a byli odsouzeni k trestu odnětí svobody nebo k opatření spojenému se zbavením osobní svobody v jiném členském státě. Aniž je dotčena potřeba poskytnout odsouzené osobě odpovídající záruky, neměla by její účast v řízení již ve všech případech dominovat tím, že je vyžadován její souhlas s postoupením rozsudku jinému členskému státu za účelem jeho uznání a výkonu uloženého trestu.

([1]) Úř. věst. C 12, 15.1.2001, s. 10.
([2]) Úř. věst. C 53, 3.3.2005, s. 1.

▼B

(6) Toto rámcové rozhodnutí by mělo být provedeno a uplatňováno způsobem, který umožňuje dodržení obecných pravidel rovnosti, spravedlnosti a přiměřenosti.

(7) V čl. 4 odst. 1 písm. c) je obsaženo ustanovení založené na volném uvážení, které umožňuje postoupit rozsudek a osvědčení například členském státu státní příslušnosti odsouzené osoby v případech jiných než uvedených v odst. 1 písm. a) a b), nebo členskému státu, kde odsouzená osoba žije a nepřetržitě oprávněně pobývá po dobu nejméně pěti let a uchová si právo na trvalý pobyt v uvedeném členském státě.

(8) V případech uvedených v čl. 4 odst. 1 písm. c) podléhá postoupení rozsudku a osvědčení vykonávajícímu státu konzultacím mezi příslušnými orgány vydávajícího a vykonávajícího státu a souhlasu příslušného orgánu vykonávajícího státu. Příslušné orgány by měly vzít v úvahu takové okolnosti jako například délku pobytu nebo jiné vazby na vykonávající stát. V případech, kdy by mohla být odsouzená osoba předána členskému státu nebo třetí zemi podle vnitrostátního práva či mezinárodních nástrojů, měly by příslušné orgány vydávajícího a vykonávajícího státu v rámci konzultací zvážit, zda výkon rozsudku ve vykonávajícím státě napomůže společenské rehabilitaci lépe než výkon ve třetí zemi.

(9) Výkon trestu ve vykonávajícím státě by měl zvýšit možnost společenské rehabilitace odsouzené osoby. V souvislosti s ujištěním se o tom, že výkon trestu vykonávajícím státem poslouží účelu, jímž je usnadnění společenské rehabilitace odsouzené osoby, by měl příslušný orgán vydávajícího státu vzít v úvahu takové okolnosti jako například spojení dané osoby s vykonávajícím státem, skutečnost, zda jej považuje za místo, kde má rodinné, jazykové, kulturní, společenské nebo ekonomické a jiné vazby na vykonávající stát.

(10) Stanovisko odsouzené osoby podle čl. 6 odst. 3 může posloužit zejména při uplatnění čl. 4 odst. 4. Výraz „zejména“ má zahrnovat rovněž případy, ve kterých by stanovisko odsouzené osoby uvádělo informace, které by mohly být významné ve vztahu k důvodům k odmítnutí uznání rozsudku a výkonu trestu. Ustanovení čl. 4 odst. 4 a čl. 6 odst. 3 nemohou být základem pro odmítnutí z důvodu společenské rehabilitace.

(11) Polsko potřebuje ve srovnání s jinými členskými státy více času na řešení praktických a materiálních dopadů předávání polských občanů odsouzených v jiných členských státech, zejména vzhledem ke zvýšené mobilitě polských občanů v rámci Unie. Z tohoto důvodu je v čl. 6 odst. 5 stanovena dočasná odchylka omezeného rozsahu na dobu nejvýše pěti let.

(12) Toto rámcové rozhodnutí by se rovněž mělo obdobně vztahovat na výkon trestů v případech podle čl. 4 odst. 6 a čl. 5 odst. 3 rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy ([1]). To mimo jiné znamená, aniž je dotčeno uvedené rámcové rozhodnutí, že za účelem posouzení, zda má být osoba v případech podle čl. 4 odst. 6 uvedeného rámcového rozhodnutí předána nebo zda má být vykonán trest, by vykonávající stát mohl jako podmínku pro uznání rozsudku a výkon trestu ověřit existenci důvodů pro odmítnutí uznání a výkonu podle článku 9 tohoto rámcového rozhodnutí, včetně ověření oboustranné trestnosti, pokud vykonávající členský stát učinil prohlášení podle čl. 7 odst. 4 tohoto rámcového rozhodnutí.

(13) Toto rámcové rozhodnutí ctí základní práva a zachovává zásady zakotvené v článku 6 Smlouvy o Evropské unii, které jsou vyjádřeny i v Listině základních práv Evropské unie, zejména

([1]) Úř. věst. L 190, 18.7.2002, s. 1.

▼B

v kapitole VI uvedené listiny. Nic v tomto rámcovém rozhodnutí by nemělo být vykládáno tak, že zakazuje odmítnout výkon rozhodnutí, jestliže na základě objektivních skutečností existují důvody domnívat se, že trest byl uložen za účelem potrestat určitou osobu z důvodu jejího pohlaví, rasy, náboženství, etnického původu, státní příslušnosti, jazyka, politického přesvědčení nebo sexuální orientace nebo že by této osobě mohla být z kterékoli z těchto příčin způsobena újma.

(14) Toto rámcové rozhodnutí by nemělo bránit kterémukoli členskému státu v tom, aby uplatňoval své ústavní zásady týkající se práva na spravedlivý proces, svobody sdružování, svobody tisku a svobody projevu v jiných sdělovacích prostředcích.

(15) Toto rámcové rozhodnutí by se mělo uplatňovat v souladu s právem občanů Unie svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, přiznaným článkem 18 Smlouvy o založení Evropského společenství.

(16) Toto rámcové rozhodnutí by mělo být uplatňováno v souladu s použitelnými právními předpisy Společenství, zejména směrnicí Rady 2003/86/ES ([1]), směrnicí Rady 2003/109/ES ([2]) a směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ([3]).

(17) Odkazuje-li se v tomto rámcovém rozhodnutí na stát, kde odsouzená osoba „žije“, označuje se tím místo, s nímž je uvedená osoba svázána na základě obvyklého místa pobytu a takových okolností, jako jsou rodinné, sociální nebo profesní vazby.

(18) V případě uplatnění čl. 5 odst. 1 by mělo být možné předat rozsudek nebo jeho ověřenou kopii a osvědčení příslušnému orgánu ve vykonávajícím státě jakýmkoli způsobem umožňujícím vyhotovení písemného záznamu, například e-mailem či faxem, za podmínek, jež vykonávajícímu státu umožňují přesvědčit se o jeho pravosti.

(19) V případech uvedených v čl. 9 odst. 1 písm. k) by měl vykonávající stát zvážit možnost přeměny trestu před tím, než odmítne uznat a vykonat trest zahrnující jiné opatření než trest odnětí svobody.

(20) Důvod pro odmítnutí stanovený v čl. 9 odst. 1 písm. k) lze použít rovněž v případech, kdy osoba nebyla uznána vinnou spácháním trestného činu, ačkoli příslušný orgán uplatnil v důsledku trestného činu jiné opatření spojené se zbavením osobní svobody než trest odnětí svobody.

(21) Důvod pro odmítnutí spočívající v uplatnění zásady teritoriality by se měl použít pouze ve výjimečných případech a s ohledem na nejširší možnou spolupráci podle tohoto rámcového rozhodnutí při zohlednění jeho účelu. Jakékoli rozhodnutí použít tento důvod pro odmítnutí by mělo být založeno na analýze konkrétního případu a konzultacích mezi příslušnými orgány vydávajícího a vykonávajícího státu.

(22) Lhůta uvedená v čl. 12 odst. 2 by měla být provedena členskými státy takovým způsobem, že obecně by rozhodnutí, včetně řízení o opravném prostředku, mělo být konečné do 90 dnů.

(23) Podle čl. 18 odst. 1 se zásada speciality s výjimkami stanovenými v odstavci 2 uplatní pouze v případech, kdy došlo k předání osoby do vykonávajícího státu. Neměla by se proto použít v případech, kdy osoba do vykonávajícího státu předána nebyla, například v případech, kdy do vykonávajícího státu uprchla,

([1]) Úř. věst. L 251, 3.10.2003, s. 12.
([2]) Úř. věst. L 16, 23.1.2004, s. 44.
([3]) Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 77.

▼B

PŘIJALA TOTO RÁMCOVÉ ROZHODNUTÍ:

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Definice

Pro účely tohoto rámcového rozhodnutí se rozumí:

a) „rozsudkem“ pravomocné rozhodnutí nebo příkaz soudu vydávajícího státu ukládající trest fyzické osobě;

b) „trestem“ trest odnětí svobody nebo opatření spojené se zbavením osobní svobody uložené na dobu určitou nebo neurčitou na základě trestního řízení jako důsledek trestného činu;

c) „vydávajícím státem“ členský stát, ve kterém je rozsudek vynesen;

d) „vykonávajícím státem“ členský stát, kterému je rozsudek postoupen za účelem jeho uznání a výkonu trestu.

Článek 2

Určení příslušných orgánů

1. Každý členský stát uvědomí generální sekretariát Rady, který orgán nebo orgány jsou podle jeho vnitrostátního práva příslušné v souladu s tímto rámcovým rozhodnutím, je-li vydávajícím nebo vykonávajícím státem.

2. Generální sekretariát Rady zpřístupní obdržené informace všem členským státům a Komisi.

Článek 3

Účel a oblast působnosti

1. Účelem tohoto rámcového rozhodnutí je stanovení pravidel, podle nichž členský stát, s cílem usnadnit společenskou rehabilitaci odsouzené osoby, uznává rozsudky a provádí výkon trestů.

2. Toto rámcové rozhodnutí se použije, nachází-li se odsouzená osoba ve vydávajícím nebo vykonávajícím státě.

3. Toto rámcové rozhodnutí se vztahuje pouze na uznávání rozsudků a výkon trestů ve smyslu tohoto rámcového rozhodnutí. Skutečnost, že vedle trestu byla uložena peněžitá sankce nebo příkaz ke konfiskaci, které ještě nebyly uhrazeny, vymoženy nebo vykonány, nebrání postoupení rozsudku. Uznání a výkon peněžitých trestů a pokut a příkazů ke konfiskaci v jiném členském státě se řídí předpisy použitelnými mezi členskými státy, zejména rámcovým rozhodnutím Rady 2005/214/SVV ze dne 24. února 2005 o uplatňování zásady vzájemného uznávání peněžitých trestů a pokut [1] a rámcovým rozhodnutím Rady 2006/783/SVV ze dne 6. října 2006 o uplatňování zásady vzájemného uznávání příkazů ke konfiskaci [2].

4. Tímto rámcovým rozhodnutím není dotčena povinnost ctít základní práva a zachovávat základní právní zásady zakotvené v článku 6 Smlouvy o Evropské unii.

---

[1] Úř. věst. L 76, 22.3.2005, s. 16.
[2] Úř. věst. L 328, 24.11.2006, s. 59.

▼B

KAPITOLA II

UZNÁVÁNÍ ROZSUDKŮ A VÝKON TRESTŮ

Článek 4

Kritéria pro postoupení rozsudku a osvědčení jinému členskému státu

1. Pokud se odsouzená osoba nachází ve vydávajícím nebo vykonávajícím státě a dala souhlas v těch případech, kdy je to podle článku 6 nutné, lze rozsudek a osvědčení, jehož jednotný formulář je obsažen v příloze I, postoupit jednomu z těchto členských států:

a) členskému státu státní příslušnosti odsouzené osoby, v němž tato osoba žije, nebo

b) členskému státu státní příslušnosti, který není členským státem, v němž odsouzená osoba žije, ale do kterého bude vypovězena, jakmile bude propuštěna z výkonu trestu, na základě příkazu k vyhoštění nebo vypovězení obsaženého v rozsudku anebo v soudním či správním rozhodnutí nebo v jiném opatření přijatém v důsledku odsuzujícího rozsudku, nebo

c) kterémukoli jinému členskému státu, než je členský stát uvedený v písmenu a) či b), jehož příslušný orgán souhlasí s tím, aby byly tomuto členskému státu rozsudek a osvědčení postoupeny.

2. Rozsudek a osvědčení je možné postoupit, pokud se příslušný orgán vydávajícího státu přesvědčí, po případné konzultaci mezi příslušnými orgány vydávajícího a vykonávajícího státu, že výkon trestu ve vykonávajícím státě splní účel, jímž je usnadnění společenské rehabilitace odsouzené osoby.

3. Před postoupením rozsudku a osvědčení může příslušný orgán vydávajícího státu jakýmkoli vhodným způsobem konzultovat příslušný orgán vykonávajícího státu. Konzultace je povinná v případech podle odst. 1 písm. c). V takových případech příslušný orgán vykonávajícího státu okamžitě uvědomí vydávající stát o svém rozhodnutí ohledně souhlasu s postoupením rozsudku.

4. Během této konzultace může příslušný orgán vykonávajícího státu předložit příslušnému orgánu vydávajícího státu odůvodněné stanovisko uvádějící, že by výkon trestu ve vykonávajícím státě neposloužil účelu, jímž je usnadnění společenské rehabilitace odsouzené osoby a její úspěšné opětovné začlenění do společnosti.

Pokud žádná konzultace neproběhla, může být toto odůvodněné stanovisko předloženo neprodleně po postoupení rozsudku a osvědčení. Příslušný orgán vydávajícího státu zváží takové stanovisko a rozhodne, zda vezme osvědčení zpět.

5. Vykonávající stát může z vlastního podnětu požádat vydávající stát, aby mu postoupil rozsudek společně s osvědčením. Odsouzená osoba může rovněž požádat příslušné orgány vydávajícího nebo vykonávajícího státu, aby zahájily řízení o postoupení rozsudku a osvědčení podle tohoto rámcového rozhodnutí. Vydávající stát není povinen postoupit rozsudek společně s osvědčením na základě žádosti podané podle tohoto odstavce.

6. Při provedení tohoto rámcového rozhodnutí přijmou členské státy opatření, která zejména zohlední účel, jímž je usnadnění společenské rehabilitace odsouzené osoby, a která budou základem pro rozhodování jejich příslušných orgánů o souhlasu s postoupením rozsudku a osvědčení v případech podle odst. 1 písm. c).

7. Každý členský stát může při přijetí tohoto rámcového rozhodnutí nebo později oznámit generálnímu sekretariátu Rady, že ve vztahu k jiným členským státům, které učinily stejné oznámení, není pro

▼B

postoupení rozsudku a osvědčení jeho předchozí souhlas podle odst. 1 písm. c) vyžadován,

a) pokud odsouzená osoba žije a nejméně pět let nepřetržitě oprávněně pobývá a uchová si právo na trvalý pobyt v tomto státě nebo

b) pokud je odsouzená osoba státním příslušníkem vykonávajícího státu v případech jiných než stanovených v odst. 1 písm. a) a b).

V případech uvedených v písmenu a) se právem na trvalý pobyt rozumí, že dotyčná osoba:

— má právo trvalého pobytu v příslušném členském státě v souladu s vnitrostátním právem provádějícím právní předpisy Společenství přijaté na základě článků 18, 40, 44 a 52 Smlouvy o založení Evropského společenství, nebo

— je držitelem platného povolení k trvalému nebo dlouhodobému pobytu pro příslušný členský stát v souladu s vnitrostátním právem provádějícím právní předpisy Společenství přijaté na základě článku 63 Smlouvy o založení Evropského společenství, pokud jde o členské státy, na které se tyto právní předpisy Společenství vztahují, nebo v souladu s vnitrostátním právem, pokud jde o členské státy, na které se tyto právní předpisy Společenství nevztahují.

Článek 5

Postoupení rozsudku a osvědčení

1. Rozsudek nebo jeho ověřenou kopii společně s osvědčením předává příslušný orgán vydávajícího státu přímo příslušnému orgánu vykonávajícího státu jakýmkoli způsobem umožňujícím vyhotovení písemného záznamu a zajišťujícím, že vykonávající stát se může přesvědčit o jeho pravosti. Originál rozsudku nebo jeho ověřená kopie a originál osvědčení se na požádání zašlou vykonávajícímu státu. Veškerý úřední styk rovněž probíhá přímo mezi uvedenými příslušnými orgány.

2. Osvědčení podepisuje a správnost jeho obsahu potvrzuje příslušný orgán vydávajícího státu.

3. Vydávající stát postoupí rozsudek společně s osvědčením vždy jen jednomu vykonávajícímu státu.

4. Není-li příslušný orgán vykonávajícího státu příslušnému orgánu vydávajícího státu znám, provede příslušný orgán vydávajícího státu veškerá nezbytná šetření, včetně šetření prostřednictvím kontaktních míst Evropské soudní sítě vytvořené společnou akcí Rady 98/428/SVV ([1]), aby tuto informaci od vykonávajícího státu získal.

5. Nemá-li orgán vykonávajícího státu, který obdrží rozsudek společně s osvědčením, pravomoc jej uznat a přijmout nezbytná opatření pro jeho výkon, postoupí rozsudek společně s osvědčením z moci úřední příslušnému orgánu vykonávajícího státu a uvědomí o tom příslušný orgán vydávajícího státu.

Článek 6

Stanovisko a vyrozumění odsouzené osoby

1. Aniž je dotčen odstavec 2, rozsudek společně s osvědčením lze postoupit vykonávajícímu státu pro účely jeho uznání a výkonu trestu pouze se souhlasem odsouzené osoby v souladu s právem vydávajícího státu.

([1]) Úř. věst. L 191, 7.7.1998, s. 4.

▼B

2. Souhlas odsouzené osoby se nevyžaduje v případech, kdy se rozsudek společně s osvědčením postupuje:

a) členskému státu státní příslušnosti odsouzené osoby, ve kterém tato osoba žije;

b) členskému státu, do kterého bude odsouzená osoba vypovězena, jakmile bude propuštěna z výkonu trestu, na základě příkazu k vyhoštění nebo vypovězení obsaženém v rozsudku anebo v soudním či správním rozhodnutí nebo v jiném opatření přijatém v důsledku odsuzujícího rozsudku;

c) členskému státu, do kterého odsouzená osoba uprchla nebo se jiným způsobem navrátila z důvodu trestního řízení vedeného proti ní ve vydávajícím státě nebo v důsledku odsouzení ve vydávajícím státě.

3. Ve všech případech, kdy se odsouzená osoba ještě nachází ve vydávajícím státě, jí musí být umožněno vyjádřit své stanovisko ústně nebo písemně. Pokud to vzhledem k věku odsouzené osoby nebo jejímu fyzickému či psychickému stavu vydávající stát považuje za nutné, přizná tuto možnost zákonnému zástupci této osoby.

Stanovisko odsouzené osoby se vezme v úvahu při rozhodování o postoupení rozsudku společně s osvědčením. Pokud odsouzená osoba využila možnosti podle tohoto odstavce, je její stanovisko předáno vykonávajícímu státu, zejména pro účely čl. 4 odst. 4. Pokud odsouzená osoba vyjádřila své stanovisko ústně, zajistí vydávající stát, aby byl písemný záznam takového prohlášení k dispozici vykonávajícímu státu.

4. Příslušný orgán vydávajícího státu vyrozumí odsouzenou osobu v jazyce, kterému tato osoba rozumí, že se rozhodl postoupit rozsudek společně s osvědčením; k vyrozumění použije jednotný formulář obsažený v příloze II. Nachází-li se odsouzená osoba v době vydání uvedeného rozhodnutí ve vykonávajícím státě, zašle se tento formulář vykonávajícímu státu, který ji patřičně vyrozumí.

5. Ustanovení odst. 2 písm. a) se nepoužije ve vztahu k Polsku jako vydávajícímu nebo vykonávajícímu státu v případech, kdy je rozsudek vynesen před uplynutím pěti let od 5. prosince 2011. Polsko může kdykoli oznámit generálnímu sekretariátu Rady, že této odchylky již nebude nadále využívat.

Článek 7

Oboustranná trestnost

1. Jestliže za následující trestné činy, jak jsou vymezeny právem vydávajícího státu, lze ve vydávajícím státě uložit trest odnětí svobody nebo opatření spojené se zbavením osobní svobody s horní hranicí sazby v délce nejméně tři roky, rozsudek se uzná a uložený trest vykoná podle podmínek tohoto rámcového rozhodnutí a bez ověření oboustranné trestnosti:

— účast na zločinném spolčení,

— terorismus,

— obchod s lidmi,

— pohlavní vykořisťování dětí a dětská pornografie,

— nedovolený obchod s omamnými a psychotropními látkami,

— nedovolený obchod se zbraněmi, střelivem a výbušninami,

— korupce,

— podvody, včetně podvodů postihujících finanční zájmy Evropských společenství ve smyslu Úmluvy ze dne 26. července 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství ([1]),

([1]) Úř. věst. C 316, 27.11.1995, s. 49.

▼B

— legalizace výnosů z trestné činnosti,

— padělání peněz, včetně eura,

— počítačová trestná činnost,

— trestná činnost proti životnímu prostředí, včetně nedovoleného obchodu s ohroženými druhy živočichů a ohroženými druhy a odrůdami rostlin,

— napomáhání při nedovoleném překročení státní hranice a při nedovoleném pobytu,

— vražda, těžká újma na zdraví,

— nedovolený obchod s lidskými orgány a tkáněmi,

— únos, omezování osobní svobody a braní rukojmí,

— rasismus a xenofobie,

— organizovaná nebo ozbrojená loupež,

— nedovolený obchod s kulturními statky, včetně starožitností a uměleckých děl,

— podvodná jednání,

— vydírání a vymáhání peněz za ochranu,

— padělání a pirátství výrobků,

— padělání veřejných listin a obchod s veřejnými listinami,

— padělání platebních prostředků,

— nedovolený obchod s hormonálními látkami a jinými prostředky na podporu růstu,

— nedovolený obchod s jadernými nebo radioaktivními materiály,

— obchod s odcizenými vozidly,

— znásilnění,

— žhářství,

— trestné činy, jejichž stíhání a trestání je v pravomoci Mezinárodního trestního soudu,

— únos letadla nebo plavidla,

— sabotáž.

2. Rada může kdykoli po konzultaci s Evropským parlamentem na základě podmínek stanovených v čl. 39 odst. 1 Smlouvy o Evropské unii jednomyslně rozhodnout o přidání dalších kategorií trestných činů na seznam uvedený v odstavci 1 tohoto článku. Rada přezkoumá s přihlédnutím ke zprávě, která jí bude předložena podle čl. 29 odst. 5 tohoto rámcového rozhodnutí, zda by měl být tento seznam rozšířen nebo pozměněn.

3. U jiných trestných činů, než na které se vztahuje odstavec 1, může vykonávající stát podmínit uznání rozsudku a výkon trestu tím, že se rozsudek týká činů, které jsou rovněž trestnými činy podle práva vykonávajícího státu, nezávisle na znacích skutkové podstaty nebo na popisu trestného činu.

4. Každý členský stát může při přijetí tohoto rámcového rozhodnutí nebo později uvést v prohlášení, které oznámí generálnímu sekretariátu Rady, že nebude uplatňovat odstavec 1. Toto prohlášení lze kdykoli odvolat. Tato prohlášení nebo jejich odvolání se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

▼B

Článek 8

Uznání rozsudku a výkon trestu

1. Příslušný orgán vykonávajícího státu uzná rozsudek postoupený v souladu s článkem 4 a postupem podle článku 5 a neprodleně přijme veškerá opatření nezbytná pro výkon trestu, nerozhodne-li se uplatnit některý z důvodů pro odmítnutí uznání nebo výkonu stanovených v článku 9.

2. Je-li délka trestu neslučitelná s právem vykonávajícího státu, může příslušný orgán vykonávajícího státu rozhodnout o přeměně trestu, pouze pokud uvedený trest překračuje horní hranici trestu stanovenou za obdobné trestné činy jeho vnitrostátním právem. Přeměněný trest nesmí být nižší než horní hranice trestu stanoveného za obdobné trestné činy právem vykonávajícího státu.

3. Je-li druh dotyčného trestu neslučitelný s právem vykonávajícího státu, může jej příslušný orgán vykonávajícího státu přeměnit na trest nebo opatření stanovené pro obdobné trestné činy v jeho vlastním právu. Takový trest nebo opatření musí co nejvíce odpovídat trestu uloženému ve vydávajícím státě, a trest proto nelze přeměnit na peněžitý trest.

4. Přeměněný trest nezhorší trest uložený ve vydávajícím státě co do druhu nebo délky.

Článek 9

Důvody k odmítnutí uznání a výkonu

1. Příslušný orgán vykonávajícího státu může odmítnout uznání rozsudku a výkon trestu, pokud:

a) osvědčení uvedené v článku 4 není úplné nebo zjevně neodpovídá rozsudku a nebylo doplněno nebo opraveno v přiměřené lhůtě stanovené příslušným orgánem vykonávajícího státu;

b) nejsou splněna kritéria stanovená v čl. 4 odst. 1;

c) by byl výkon trestu v rozporu se zásadou překážky věci pravomocně rozhodnuté;

d) se rozsudek v případě uvedeném v čl. 7 odst. 3, a učinil-li vykonávající stát prohlášení podle čl. 7 odst. 4, v případě uvedeném v čl. 7 odst. 1 týká činu, který by podle práva vykonávajícího státu nebyl trestným činem. Pokud se však rozsudek týká daňových, celních a devizových věcí, nesmí být jeho výkon odmítnut z toho důvodu, že právo vykonávajícího státu neukládá stejný druh daně nebo poplatku nebo neobsahuje stejná daňová, celní a devizová ustanovení jako právo vydávajícího státu;

e) je výkon trestu podle práva vykonávajícího státu promlčen;

f) právo vykonávajícího státu stanoví imunitu, která znemožňuje výkon trestu;

g) byl trest uložen osobě, která podle práva vykonávajícího státu dosud nemohla být z důvodu svého věku trestně odpovědná za čin, pro nějž byl rozsudek vynesen;

h) v okamžiku, kdy příslušný orgán vykonávajícího státu obdržel rozsudek, zbývalo do konce výkonu trestu méně než šest měsíců;

▼M1

i) podle osvědčení uvedeného v článku 4 se dotyčná osoba nezúčastnila osobně soudního jednání, ve kterém bylo vydáno dané rozhodnutí, pokud ovšem osvědčení neuvádí, že tato osoba v souladu s dalšími procesními požadavky vymezenými vnitrostátním právem vydávajícího státu:

   i) byla včas

      — osobně předvolána, a tudíž vyrozuměna o plánovaném datu a místu konání jednání soudu, ve kterém bylo vydáno dané

▼M1

rozhodnutí, nebo jiným způsobem skutečně převzala úřední informaci o plánovaném datu a místu konání jednání soudu tak, aby bylo možné jednoznačně určit, že o plánovaném jednání soudu věděla,

a

— byla informována, že rozhodnutí může být vydáno, pokud se jednání soudu nezúčastní,

nebo

ii) o plánovaném jednání soudu věděla a zmocnila svého právního zástupce, kterého si sama zvolila, nebo který jí byl ustanoven státem, aby ji na jednání soudu obhajoval, a byla tímto zástupcem skutečně na jednání soudu obhajována

nebo

iii) poté, co obdržela rozhodnutí a byla výslovně informována o svém právu na obnovení řízení nebo odvolání, které umožňují opětovné přezkoumání skutkové podstaty věci včetně nových důkazů a které mohou vést ke změně původního rozhodnutí:

— výslovně uvedla, že rozhodnutí nenapadne,

nebo

— nepodala návrh na obnovení řízení nebo odvolání v příslušné lhůtě;

▼B

j) vykonávající stát před přijetím rozhodnutí v souladu s čl. 12 odst. 1 podá žádost v souladu s čl. 18 odst. 3 a vydávající stát nedá v souladu s čl. 18 odst. 2 písm. g) souhlas s tím, aby byla dotčená osoba stíhána, odsouzena nebo jinak zbavena osobní svobody ve vykonávajícím státě za jiný trestný čin, než kvůli kterému byla předána, a kterého se dopustila před svým předáním;

k) uložený trest zahrnuje opatření psychiatrické či zdravotní péče nebo jiné opatření spojené se zbavením osobní svobody, které, aniž je dotčen čl. 8 odst. 3, nemůže být vykonáno vykonávajícím státem s ohledem na jeho právní řád či zdravotnický systém;

l) se rozsudek týká trestného činu, který je podle práva vykonávajícího státu považován za čin, který byl spáchán zcela nebo z větší či podstatné části na jeho území nebo na místě rovnocenném jeho území.

2. Jakékoliv rozhodnutí podle odst. 1 písm. l) týkající se trestného činu, který byl zčásti spáchán na území vykonávajícího státu nebo na místě rovnocenném jeho území, přijme příslušný orgán vykonávajícího státu za výjimečných okolností a na základě individuálního posouzení případu, přičemž zohlední zvláštní okolnosti případu a zejména otázku, zda se větší či podstatná část předmětného jednání nebo opomenutí uskutečnila ve vydávajícím státě.

3. Než příslušný orgán vykonávajícího státu rozhodne o odmítnutí uznání rozsudku a výkonu trestu, konzultuje v případech uvedených v odst. 1 písm. a), b), c), i), k) a l) vhodným způsobem příslušný orgán vydávajícího státu a v případě potřeby ho požádá o neprodlené poskytnutí dalších nezbytných dodatkových informací.

Článek 10

Částečné uznání a výkon

1. Pokud by mohl příslušný orgán vykonávajícího státu rozhodnout o částečném uznání rozsudku nebo výkonu trestu, může předtím, než rozhodne o odmítnutí rozsudku a výkonu celého trestu, konzultovat příslušný orgán vydávajícího státu za účelem dosažení dohody podle odstavce 2.

▼B

2. Příslušné orgány vydávajícího a vykonávajícího státu se mohou v jednotlivých případech dohodnout na částečném uznání rozsudku a výkonu trestu v souladu s podmínkami, které stanoví, pokud takové uznání a výkon nezpůsobí prodloužení trestu. Pokud k takové dohodě nedojde, musí být osvědčení vzato zpět.

Článek 11

Odklad uznání rozsudku

Uznání rozsudku lze ve vykonávajícím státě odložit v případě, že osvědčení uvedené v článku 4 není úplné nebo zjevně neodpovídá rozsudku, a to do doby, než bude v přiměřené lhůtě stanovené vykonávajícím státem doplněno nebo opraveno.

Článek 12

Rozhodnutí o výkonu trestu a lhůty

1. Příslušný orgán vykonávajícího státu co nejrychleji rozhodne o uznání rozsudku a výkonu trestu a vyrozumí o tom vydávající stát, včetně informací o jakémkoli rozhodnutí o přeměně trestu v souladu s čl. 8 odst. 2 a 3.

2. Pokud není dán důvod k odkladu podle článku 11 nebo čl. 23 odst. 3, musí být rozhodnutí o uznání rozsudku a výkonu trestu konečné do 90 dnů od obdržení rozsudku a osvědčení.

3. Pokud příslušný orgán vykonávajícího státu ve výjimečných případech nemůže dodržet lhůtu stanovenou v odstavci 2, neprodleně o tom uvědomí jakýmkoli způsobem příslušný orgán vydávajícího státu s uvedením důvodů prodlení a odhadované doby, která bude zapotřebí k přijetí konečného rozhodnutí.

Článek 13

Zpětvzetí osvědčení

Dokud nebyl ve vykonávajícím státě zahájen výkon trestu, může vydávající stát vzít od tohoto státu rozsudek a osvědčení zpět, přičemž uvede důvody, které ho k tomu vedly. Po zpětvzetí osvědčení již vykonávající stát trest nevykoná.

Článek 14

Předběžné zatčení

Pokud se odsouzená osoba nalézá ve vykonávajícím státě, může vykonávající stát na žádost vydávajícího státu před obdržením rozsudku a osvědčení nebo před rozhodnutím o uznání rozsudku a výkonu trestu zatknout odsouzenou osobu nebo přijmout jakékoli jiné opatření, aby zajistil, že odsouzená osoba zůstane na jeho území až do rozhodnutí o uznání rozsudku a výkonu trestu. Doba strávená ve vazbě podle tohoto ustanovení nesmí vést k prodloužení trestu.

Článek 15

Předávání odsouzených osob

1. Jestliže se odsouzená osoba nachází ve vydávajícím státě, musí být předána do vykonávajícího státu v den, na kterém se příslušné orgány vydávajícího a vykonávajícího státu dohodnou, a nejpozději 30 dní po vydání konečného rozhodnutí vykonávajícího státu o uznání rozsudku a výkonu trestu.

2. Jestliže předání odsouzené osoby ve lhůtě stanovené v odstavci 1 brání nepředvídané okolnosti, příslušné orgány vydávajícího

▼B

a vykonávajícího státu se neprodleně vzájemně kontaktují. Předání se uskuteční, jakmile tyto okolnosti pominou. Příslušný orgán vydávajícího státu o tom neprodleně uvědomí příslušný orgán vykonávajícího státu a dohodnou se na novém datu předání. V tomto případě se předání uskuteční do deseti dnů od takto sjednaného data.

Článek 16

Průvoz

1. Každý členský stát povolí v souladu se svým právem průvoz odsouzené osoby přes své území k předání do vykonávajícího státu, pokud mu byla společně se žádostí o povolení průvozu zaslána vydávajícím státem kopie osvědčení uvedeného v článku 4. Žádost o povolení průvozu a osvědčení lze zasílat jakýmkoli způsobem umožňujícím vyhotovení písemného záznamu. Na žádost členského státu, který byl dožádán o povolení průvozu, mu vydávající stát poskytne překlad osvědčení do jednoho z jazyků, jež se uvedou ve zmíněné žádosti a které členský stát, který byl dožádán o povolení průvozu, přijímá.

2. Po obdržení žádosti o povolení průvozu uvědomí členský stát, který byl dožádán o povolení průvozu, vydávající stát, pokud nemůže zaručit, že odsouzená osoba nebude na jeho území stíhána nebo, s výhradou odstavce 1, zadržena nebo jiným způsobem omezena na svobodě pro trestný čin spáchaný před opuštěním území vydávajícího státu nebo pro trest uložený před opuštěním tohoto území. V tomto případě může vydávající stát vzít svou žádost zpět.

3. Členský stát, který byl dožádán o povolení průvozu, oznámí stejným postupem své rozhodnutí, které přijme přednostně do jednoho týdne ode dne, kdy žádost obdržel. Rozhodnutí může být odloženo, dokud není členskému státu, který byl dožádán o povolení průvozu, doručen překlad, je-li podle odstavce 1 vyžadován.

4. Členský stát, který byl dožádán o povolení průvozu, může odsouzenou osobu zbavit osobní svobody pouze po dobu nezbytnou k průvozu přes jeho území.

5. Žádost o povolení průvozu není nutná, jedná-li se o leteckou přepravu bez plánovaného mezipřistání. Dojde-li však k neplánovanému přistání, poskytne vydávající stát informace uvedené v odstavci 1 do 72 hodin.

Článek 17

Právo rozhodné pro výkon

1. Výkon trestu se řídí právem vykonávajícího státu. Pouze orgány vykonávajícího státu jsou příslušné rozhodovat s výhradou odstavců 2 a 3 o postupech pro výkon trestu a stanovit veškerá s tím související opatření, včetně důvodů pro předčasné nebo podmíněné propuštění.

2. Příslušný orgán vykonávajícího státu započítá celou dobu zbavení osobní svobody, která již byla vykonána v souvislosti s trestem, pro který byl rozsudek vynesen, do celkové doby zbavení osobní svobody, která má být vykonána.

3. Příslušný orgán vykonávajícího státu informuje na žádost příslušný orgán vydávajícího státu o platných pravidlech pro možné předčasné nebo podmíněné propuštění. Vydávající stát může souhlasit s použitím takových pravidel nebo může vzít osvědčení zpět.

4. Členské státy mohou stanovit, že jakékoli rozhodnutí o předčasném nebo podmíněném propuštění může rovněž zohlednit pravidla vnitrostátního práva uvedená vydávajícím státem, podle kterých má osoba po určité době nárok na předčasné nebo podmíněné propuštění.

▼B

Článek 18

Zásada speciality

1. Osobu, která byla předána do vykonávajícího státu na základě tohoto rámcového rozhodnutí, nelze stíhat, odsoudit ani jinak zbavit osobní svobody za jiný trestný čin, než kvůli kterému byla předána a kterého se dopustila před svým předáním.

2. Odstavec 1 se nepoužije v těchto případech:

a) pokud osoba neopustila území vykonávajícího státu ve lhůtě 45 dnů od svého konečného propuštění, i když k tomu měla příležitost, nebo vrátila-li se na toto území poté, co je opustila;

b) pokud trestný čin nelze potrestat trestem odnětí svobody ani ochranným opatřením spojeným se zbavením osobní svobody;

c) pokud trestní řízení nevede k uplatnění opatření omezujícího osobní svobodu;

d) pokud by odsouzené osobě mohl být uložen trest nebo opatření, které není spojené se zbavením osobní svobody, zejména peněžitý trest nebo opatření namísto takového trestu, i když tento trest nebo opatření mohou vést k omezení její osobní svobody;

e) pokud odsouzená osoba souhlasila s předáním;

f) pokud se odsouzená osoba po svém předání výslovně vzdala práva na uplatnění zásady speciality, pokud jde o určité trestné činy spáchané před jejím předáním. Prohlášení o vzdání se tohoto práva musí být učiněno před příslušnými justičními orgány vykonávajícího státu a zaznamenáno do protokolu v souladu s vnitrostátním právem tohoto státu. Uvedené prohlášení musí být vyjádřeno takovým způsobem, aby bylo zřejmé, že je tato osoba učinila dobrovolně a s plným vědomím důsledků. Za tímto účelem má tato osoba právo na právního zástupce;

g) v jiných případech než uvedených v písmenech a) až f), jestliže vydávající stát dá souhlas v souladu s odstavcem 3.

3. Žádost o souhlas se podává příslušnému orgánu vydávajícího státu společně s údaji uvedenými v čl. 8 odst. 1 rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV a s překladem podle čl. 8 odst. 2 uvedeného rozhodnutí. Souhlas se udělí, pokud existuje povinnost předání osoby podle uvedeného rámcového rozhodnutí. Rozhodnutí musí být přijato do 30 dnů od obdržení žádosti. V případech uvedených v článku 5 uvedeného rámcového rozhodnutí musí vykonávající stát poskytnout stanovené záruky.

Článek 19

Amnestie, milost, přezkum rozsudku

1. Amnestii nebo milost může udělit vydávající i vykonávající stát.

2. Pouze vydávající stát může rozhodnout o žádosti o přezkum rozsudku, jímž se ukládá trest, který se má vykonat podle tohoto rámcového rozhodnutí.

Článek 20

Informace poskytované vydávajícím státem

1. Příslušný orgán vydávajícího státu neprodleně uvědomí příslušný orgán vykonávajícího státu o každém rozhodnutí nebo opatření, v jehož důsledku přestává být trest vykonatelný ihned anebo po určitou dobu.

2. Příslušný orgán vykonávajícího stát ukončí výkon trestu, jakmile jej o rozhodnutí nebo opatření uvedeném v odstavci 1 příslušný orgán vydávajícího státu uvědomí.

▼B

Článek 21

Informace poskytované vykonávajícím státem

Příslušný orgán vykonávajícího státu uvědomí bez odkladu jakýmkoli způsobem umožňujícím vyhotovení písemného záznamu příslušný orgán vydávajícího státu:

a) o postoupení rozsudku a osvědčení příslušnému orgánu odpovědnému za jeho výkon podle čl. 5 odst. 5;

b) o skutečnosti, že v praxi není možné trest vykonat, protože po postoupení rozsudku a osvědčení vykonávajícímu státu nelze odsouzenou osobu na území vykonávajícího státu nalézt; v tomto případě nemá vykonávající stát povinnost výkon trestu provést;

c) o konečném rozhodnutí o uznání rozsudku a výkonu trestu a o datu tohoto rozhodnutí;

d) o každém rozhodnutí o odmítnutí uznání rozsudku a výkonu trestu podle článku 9 společně s odůvodněním takového rozhodnutí;

e) o každém rozhodnutí o přeměně trestu podle čl. 8 odst. 2 nebo 3 společně s odůvodněním takového rozhodnutí;

f) o každém rozhodnutí neprovést výkon trestu z důvodů uvedených v čl. 19 odst. 1 společně s odůvodněním takového rozhodnutí;

g) o počátku a konci doby podmíněného propuštění, je-li tak uvedeno v osvědčení vydávajícího státu;

h) o útěku odsouzené osoby z výkonu trestu;

i) o výkonu trestu neprodleně po jeho ukončení.

Článek 22

Důsledky předání odsouzené osoby

1. S výhradou odstavce 2 nesmí vydávající stát v provádění výkonu trestu pokračovat, jakmile se začne s jeho výkonem ve vykonávajícím státě.

2. Právo na provedení výkonu trestu přechází zpět na vydávající stát poté, co jej vykonávající stát uvědomí o částečném nevykonání trestu podle čl. 21 písm. h).

Článek 23

Jazyky

1. Osvědčení musí být přeloženo do úředního jazyka nebo do jednoho z úředních jazyků vykonávajícího státu. Každý členský stát může při přijetí tohoto rámcového rozhodnutí nebo později uvést v prohlášení, které bude uloženo v generálním sekretariátu Rady, že bude přijímat překlad do jednoho či více dalších úředních jazyků orgánů Evropské unie.

2. S výhradou odstavce 3 se nevyžaduje žádný překlad rozsudku.

3. Každý členský stát může při přijetí tohoto rámcového rozhodnutí nebo později uvést v prohlášení, které bude uloženo u generálního sekretariátu Rady, že může, jako vykonávající stát, bezodkladně po obdržení rozsudku a osvědčení požádat, pokud shledává obsah osvědčení nedostatečným pro rozhodnutí o výkonu trestu, aby byl rozsudek nebo jeho podstatné části doplněn překladem do úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků vykonávajícího státu anebo do jednoho či více jiných úředních jazyků orgánů Evropské unie. Taková žádost je učiněna po konzultaci, je-li to nezbytné, mezi příslušnými orgány vydávajícího a vykonávajícího státu za účelem označení podstatných částí rozsudků, které mají být přeloženy.

▼B

Rozhodnutí o uznání rozsudku a výkonu trestu může být odloženo do doby, než vydávající stát předá překlad vykonávajícímu státu nebo než je překlad pořízen, rozhodne-li se vykonávající stát přeložit rozsudek na vlastní náklady.

Článek 24

Náklady

Náklady vyplývající z uplatňování tohoto rámcového rozhodnutí, s výjimkou nákladů na předání odsouzené osoby do vykonávajícího státu a nákladů vzniklých výlučně na výsostném území vydávajícího státu, nese vykonávající stát.

Článek 25

Výkon trestů v návaznosti na evropský zatýkací rozkaz

Aniž je dotčeno rámcové rozhodnutí 2002/584/SVV, použijí se ustanovení tohoto rámcového rozhodnutí, jsou-li slučitelná s uvedeným rámcovým rozhodnutím, obdobně na výkon trestů v případech, kdy se členský stát zavázal provést výkon trestu v případech podle čl. 4 odst. 6 uvedeného rámcového rozhodnutí, nebo v případech, kdy podle čl. 5 odst. 3 uvedeného rámcového rozhodnutí podmínil předání tím, že daná osoba bude vrácena k výkonu trestu do dotyčného členského státu, aby se vyloučila její beztrestnost.

KAPITOLA III

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 26

Vztah k jiným dohodám a ujednáním

1. Aniž je dotčeno jejich uplatňování mezi členskými státy a třetími státy a jejich přechodné uplatňování podle článku 28, nahrazuje toto rámcové rozhodnutí ode dne 5. prosince 2011 odpovídající ustanovení následujících úmluv platná pro vztahy mezi členskými státy:

— Evropskou úmluvu o předávání odsouzených osob ze dne 21. března 1983 a dodatkový protokol k ní ze dne 18. prosince 1997,

— Evropskou úmluvu o mezinárodní platnosti trestních rozsudků ze dne 28. května 1970,

— hlavu III kapitolu 5 Úmluvy ze dne 19. června 1990 k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích,

— Úmluvu mezi členskými státy Evropských společenství o výkonu cizích trestních rozsudků ze dne 13. listopadu 1991.

2. Členské státy mohou nadále uplatňovat dvoustranné nebo mnohostranné dohody nebo ujednání platné po 27. listopadu 2008, pokud tyto dohody nebo ujednání umožňují prohloubit nebo rozšířit cíle tohoto rámcového rozhodnutí a pomáhají dále zjednodušit nebo usnadnit postupy pro výkon trestů.

3. Členské státy mohou po 5. prosinci 2008 uzavírat dvoustranné nebo mnohostranné dohody nebo ujednání, pokud tyto dohody nebo ujednání umožňují prohloubit nebo rozšířit ustanovení tohoto rámcového rozhodnutí a pomáhají dále zjednodušit nebo usnadnit postupy pro výkon trestů.

4. Do 5. března 2009 oznámí členské státy Radě a Komisi stávající dohody a ujednání uvedené v odstavci 2, které si přejí nadále uplat-

▼B

ňovat. Členské státy rovněž oznámí Radě a Komisi veškeré nové dohody nebo ujednání podle odstavce 3 do tří měsíců od jejich podpisu.

Článek 27

Územní působnost

Toto rámcové rozhodnutí se vztahuje na Gibraltar.

Článek 28

Přechodná ustanovení

1. Žádosti obdržené před 5. prosincem 2011 se i nadále řídí stávajícími právními předpisy o předávání odsouzených osob. Žádosti obdržené po tomto datu se řídí předpisy, které přijmou členské státy k provedení tohoto rámcového rozhodnutí.

2. Členský stát však může při přijetí tohoto rámcového rozhodnutí učinit prohlášení, že v případech, kdy bylo vydáno konečné rozhodnutí přede dnem, který stanoví, použije jako vydávající či vykonávající stát nadále stávající právní předpisy o předávání odsouzených osob platné před 5. prosincem 2011. Pokud je učiněno takové prohlášení, použijí se uvedené předpisy v daných případech ve vztahu ke všem ostatním členským státům bez ohledu na to, zda tyto státy učinily stejné prohlášení. Dotyčné datum nesmí být pozdější než 5. prosinec 2011. Uvedené prohlášení se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*. Lze je kdykoli odvolat.

Článek 29

Provedení

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná pro dosažení souladu s tímto rámcovým rozhodnutím do 5. prosince 2011.

2. Členské státy sdělí generálnímu sekretariátu Rady a Komisi znění předpisů, kterými ve svém vnitrostátním právu provádějí povinnosti, jež pro ně vyplývají z tohoto rámcového rozhodnutí. Na základě zprávy vypracované s pomocí těchto údajů Komisí posoudí Rada do 5. prosince 2012, do jaké míry dosáhly členské státy souladu s tímto rámcovým rozhodnutím.

3. Generální sekretariát Rady oznámí členským státům a Komisi oznámení nebo prohlášení učiněná podle čl. 4 odst. 7 a čl. 23 odst. 1 nebo 3.

4. Aniž je dotčen čl. 35 odst. 7 Smlouvy o Evropské unii, členský stát, který měl opakované obtíže při uplatňování článku 25 tohoto rámcového rozhodnutí, jež nebyly vyřešeny prostřednictvím dvoustranných konzultací, o nich uvědomí Radu a Komisi. Komise na základě těchto informací a jakýchkoli jiných jí dostupných informací vypracuje zprávu společně s podněty, které bude považovat za vhodné, k vyřešení těchto obtíží.

5. Do 5. prosince 2013 vypracuje Komise na základě obdržených informací zprávu společně s podněty, které bude považovat za vhodné. Rada na základě jakékoli zprávy a podnětu Komise přezkoumá zejména článek 25 s ohledem na to, zda má být nahrazen konkrétnějšími ustanoveními.

Článek 30

Vstup v platnost

Toto rámcové rozhodnutí vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

▼B

PŘÍLOHA I

OSVĚDČENÍ

uvedené v článku 4 rámcového rozhodnutí Rady 2008/909/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o uplatňování zásady vzájemného uznávání rozsudků v trestních věcech, které ukládají trest odnětí svobody nebo opatření spojená se zbavením osobní svobody, za účelem jejich výkonu v Evropské unii [1]

a) * Vydávající stát: .....

* Vykonávající stát: .....

b) Soud, který vynesl pravomocný rozsudek ukládající trest:

Úřední název: .....

Rozsudek byl vynesen dne (uveďte datum: dd-mm-rrrr): .....

Rozsudek nabyl právní moci dne (uveďte datum: dd-mm-rrrr): .....

Spisová značka rozsudku (je-li k dispozici): .....

c) Orgán, který může být kontaktován v případě dotazu souvisejícího s tímto osvědčením

1. Druh orgánu (zaškrtněte vhodný rámeček):

☐ Ústřední orgán .....

☐ Soud .....

☐ Jiný orgán .....

2. Kontaktní údaje orgánu uvedeného v písm. c) bodě 1:

Úřední název: .....

.....

Adresa: .....

.....

Tel. č. (číslo země) (národní směrové číslo): .....

Č. faxu (číslo země) (národní směrové číslo): .....

E-mailová adresa (je-li k dispozici): .....

3. Jazyky, v nichž lze s tímto orgánem komunikovat:

4. Kontaktní údaje o osobě nebo osobách, na které se lze obrátit v případě potřeby dalších informací pro účely výkonu rozsudku nebo dohody o postupech předávání (jméno a příjmení, titul/funkce, tel. č., č. faxu, e-mailová adresa), pokud se liší od údajů uvedených v bodě 2: .....

.....

.....

[1] Toto osvědčení musí být vyhotoveno v jednom z úředních jazyků vykonávajícího státu nebo v jiném jazyce, který je pro tento stát přijatelný, nebo musí být do takových jazyků přeloženo.

▼B

d) Údaje o osobě, které byl trest uložen:

Příjmení: .....

Jméno (jména): .....

Případné rodné příjmení: .....

Případná další používaná jména: .....

Pohlaví: .....

Státní příslušnost: .....

Identifikační číslo nebo číslo sociálního zabezpečení (je-li k dispozici): .....

Datum narození: .....

Místo narození: .....

Poslední známé adresy/místa pobytu: .....

Jazyk nebo jazyky, kterým osoba rozumí (jsou-li známy): .....

.....

Odsouzená osoba se nachází:

☐ ve vydávajícím státě a má být předána do vykonávajícího státu

☐ ve vykonávajícím státě, ve kterém má proběhnout výkon rozsudku

Dodatkové informace, jež mají být případně poskytnuty, jsou-li k dispozici:

1. Fotografie a otisky prstů osoby nebo kontaktní údaje o osobě, na kterou se lze obrátit za účelem získání těchto informací:

   .....

2. Druh a číslo průkazu totožnosti nebo cestovního pasu odsouzené osoby:

   .....

3. Druh a číslo povolení k pobytu odsouzené osoby:

   .....

4. Jiné důležité informace o rodinných, sociálních nebo profesních vazbách na vykonávající stát:

   .....

   .....

e) Žádost vydávajícího státu o předběžné zatčení (v případě, že se odsouzená osoba nachází ve vykonávajícím státě):

☐ Vydávající stát žádá vykonávající stát o zatčení odsouzené osoby nebo o přijetí jakéhokoli jiného opatření, které zajistí, že odsouzená osoba zůstane na jeho území, než bude rozhodnuto o uznání rozsudku a výkonu trestu.

☐ Vydávající stát již požádal vykonávající stát o zatčení odsouzené osoby nebo o přijetí jakéhokoli jiného opatření, které zajistí, že odsouzená osoba zůstane na jeho území, než bude rozhodnuto o uznání rozsudku a výkonu trestu. Uveďte název orgánu ve vykonávajícím státě, který přijal rozhodnutí o zatčení dané osoby (pokud bylo přijato a je-li tento název k dispozici):

.....

.....

.....

▼B

f) Vztah k jakémukoli dřívějšímu evropskému zatýkacímu rozkazu (EZR):

☐ EZR byl vydán za účelem výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření a vykonávající členský stát se zavazuje vykonat trest nebo ochranné opatření (čl. 4 odst. 6 rámcového rozhodnutí o EZR)

Datum vydání EZR, a je-li k dispozici, spisová značka:

.....

Název orgánu, který EZR vydal: .....

Datum vydání rozhodnutí o tom, že se trest vykoná, a je-li k dispozici, spisová značka:

.....

Název orgánu, který vydal rozhodnutí o tom, že se trest vykoná:

.....

☐ EZR byl vydán za účelem stíhání osoby, která je státním příslušníkem vykonávajícího státu nebo v něm má trvalé bydliště, a vykonávající stát podmínil vydání této osoby tím, že bude vrácena do vykonávajícího státu za účelem výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření jí uloženého ve vydávajícím členském státě (čl. 5 odst. 3 rámcového rozhodnutí o EZR)

Datum vydání rozhodnutí o předání osoby: .....

Název orgánu, který vydal rozhodnutí o předání: .....

Spisová značka rozhodnutí, je-li k dispozici: .....

Datum předání osoby, je-li k dispozici: .....

g) Důvody pro postoupení rozsudku a osvědčení (jestliže-byla vyplněna rubrika f), není třeba vyplňovat tuto rubriku):

Rozsudek a osvědčení se postupují vykonávajícímu státu, neboť vydávající orgán je přesvědčen o tom, že výkon trestu ve vykonávajícím státě splní účel, jímž je usnadnění společenské rehabilitace odsouzené osoby, a

☐ a) vykonávající stát je státem státní příslušnosti odsouzené osoby, v němž tato osoba žije;

☐ b) vykonávající stát je státem státní příslušnosti odsouzené osoby, do kterého bude odsouzená osoba vypovězena, jakmile bude propuštěna z výkonu trestu na základě příkazu k vyhoštění nebo vypovězení obsaženého v rozsudku, v soudním nebo správním rozhodnutí anebo v jiném opatření přijatém v důsledku odsuzujícího rozsudku. Není-li příkaz k vyhoštění nebo vypovězení obsažen v rozsudku, uveďte název orgánu, který příkaz vydal, den vydání, a je-li k dispozici, spisovou značku: .....

☐ c) vykonávajícím státem je stát jiný než stát uvedený v písmenu a) nebo b), jehož příslušný orgán dal souhlas k postoupení rozsudku a osvědčení tomuto státu;

☐ d) vykonávající stát podal oznámení podle čl. 4 odst. 7 rámcového rozhodnutí a:

☐ je potvrzeno, že podle poznatků příslušného orgánu vydávajícího státu odsouzená osoba oprávněně nepřetržitě pobývá přinejmenším po dobu pěti let ve vykonávajícím státě a uchová si právo na trvalý pobyt v tomto státě, nebo

☐ je potvrzeno, že odsouzená osoba je státním příslušníkem vykonávajícího státu.

▼B

h) Rozsudek ukládající trest:

1. Rozsudek se vztahuje celkem na ..... trestných činů.

   Shrnutí skutkového stavu a popis okolností, za nichž byl (byly) spáchán (spáchány) trestný čin (trestné činy), včetně doby a místa činu a povahy účasti odsouzené osoby:

   .....

   .....

   .....

   .....

   Povaha a právní klasifikace trestného činu (trestných činů) a použitelná ustanovení právních předpisů, na jejichž základě byl rozsudek vynesen:

   .....

   .....

   .....

2. Zaškrtněte vhodný rámeček nebo rámečky, pokud trestný čin nebo trestné činy uvedené v bodě 1 písm. h) představují podle práva vydávajícího státu jeden nebo více následujících trestných činů, za něž lze uložit ve vydávajícím státě trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody s horní hranicí sazby nejméně tři roky:

   ☐ účast na zločinném spolčení,

   ☐ terorismus,

   ☐ obchod s lidmi,

   ☐ pohlavní vykořisťování dětí a dětská pornografie,

   ☐ nedovolený obchod s omamnými a psychotropními látkami,

   ☐ nedovolený obchod se zbraněmi, střelivem a výbušninami,

   ☐ korupce,

   ☐ podvody, včetně podvodů postihujících finanční zájmy Evropských společenství ve smyslu Úmluvy ze dne 26. července 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství,

   ☐ legalizace výnosů z trestné činnosti,

   ☐ padělání peněz, včetně eura,

   ☐ počítačová trestná činnost,

   ☐ trestná činnost proti životnímu prostředí, včetně nedovoleného obchodu s ohroženými druhy živočichů a ohroženými druhy a odrůdami rostlin,

   ☐ napomáhání při nedovoleném překročení státní hranice a nedovoleném pobytu,

   ☐ vražda, těžká újma na zdraví,;

   ☐ nedovolený obchod s lidskými orgány a tkáněmi,

   ☐ únos, omezování osobní svobody a braní rukojmí,

   ☐ rasismus a xenofobie,

   ☐ organizovaná nebo ozbrojená loupež,

   ☐ nedovolený obchod s kulturními statky, včetně starožitností a uměleckých děl,

   ☐ podvodná jednání,

   ☐ vydírání a vymáhání peněz za ochranu,

   ☐ padělání a pirátství výrobků,

   ☐ padělání veřejných listin a obchod s veřejnými listinami,

   ☐ padělání platebních prostředků,

   ☐ nedovolený obchod s hormonálními látkami a jinými prostředky na podporu růstu,

   ☐ nedovolený obchod s jadernými a radioaktivními materiály,

   ☐ obchod s odcizenými vozidly,

   ☐ znásilnění,

   ☐ žhářství,

   ☐ trestné činy, jejichž stíhání a trestání je v pravomoci Mezinárodního trestního soudu,

   ☐ únos letadla nebo plavidla,

   ☐ sabotáž.

3. Jestliže bod 2 zcela nepokrývá trestný čin (trestné činy) uvedené v bodě 1 nebo jestliže je rozsudek nebo osvědčení postoupen do členského státu, který prohlásil, že ověří oboustrannou trestnost (čl. 7 odst. 4 rámcového rozhodnutí), uveďte úplný popis daného trestného činu (trestných činů):

   .....

   .....

   .....

▼B

i) Údaje o rozsudku ukládajícím trest:

►(1) 1. Uveďte, zda se dotyčná osoba zúčastnila osobně soudního jednání, ve kterém bylo vydáno dané rozhodnutí:

1. ☐ Ano, dotyčná osoba se zúčastnila osobně soudního jednání, ve kterém bylo vydáno dané rozhodnutí.

2. ☐ Ne, dotyčná osoba se nezúčastnila osobně soudního jednání, ve kterém bylo vydáno dané rozhodnutí.

3. Pokud jste zaškrtli rámeček v bodě 2, potvrďte prosím jednu z následujících skutečností:

☐ 3.1a dotyčná osoba byla osobně předvolána dne … (den/měsíc/rok), a tudíž vyrozuměna o plánovaném datu a místu konání jednání soudu, ve kterém bylo vydáno dané rozhodnutí, a byla informována, že toto rozhodnutí může být vydáno, pokud se jednání soudu nezúčastní;

NEBO

☐ 3.1b dotyčná osoba nebyla předvolána osobně, ale jiným způsobem skutečně převzala úřední informaci o plánovaném datu a místu konání jednání soudu, ve kterém bylo vydáno dané rozhodnutí, tak, že bylo možné jednoznačně určit, že o plánovaném jednání soudu věděla, a byla informována, že rozhodnutí může být vydáno, pokud se jednání soudu nezúčastní;

NEBO

☐ 3.2 dotyčná osoba o plánovaném jednání soudu věděla a zmocnila svého právního zástupce, kterého si sama zvolila, nebo který jí byl ustanoven státem, aby ji na jednání soudu obhajoval, a byla tímto zástupcem skutečně na jednání soudu obhajována;

NEBO

☐ 3.3 dotyčné osobě bylo doručeno rozhodnutí dne … (den/měsíc/rok) a dotyčná osoba byla výslovně informována o svém právu na obnovení řízení nebo odvolání, které umožňují opětovné přezkoumání skutkové podstaty věci včetně nových důkazů a které mohou vést ke změně původního rozhodnutí, a

☐ dotyčná osoba výslovně uvedla, že toto rozhodnutí nenapadne;

NEBO

☐ nepodala návrh na obnovení řízení nebo odvolání v příslušné lhůtě.

4. Pokud jste zaškrtli rámečky v bodě 3.1b, 3.2 nebo 3.3, uveďte prosím informace o způsobu splnění příslušných podmínek:

.....

.....◄

2. Údaje o délce trestu:

2.1. Celková délka trestu (ve dnech): .....

2.2. Úplná délka zbavení osobní svobody, která již byla vykonána v souvislosti s trestem, který byl rozsudkem uložen (ve dnech): ..... ke dni (…) (uveďte datum, kdy byl výpočet proveden: dd-mm-rrrr): .....

2.3. Počet dní, které mají být započítány do celkové délky trvání trestu na základě jiných důvodů, než je důvod uvedený v bodě 2.2 (např. amnestie, milosti nebo zmírnění trestu atd. již udělené ohledně tohoto trestu):

..... ke dni (uveďte datum, kdy byl výpočet proveden: dd-mm-rrrr): .....

2.4. Datum konce výkonu trestu ve vydávajícím státě:

☐ Nepoužije se, neboť osoba není v současnosti ve výkonu trestu odnětí svobody

☐ Osoba je v současnosti ve výkonu trestu odnětí svobody a trest by byl, v souladu s právem vydávajícího státu, zcela vykonán ke dni (uveďte datum: dd-mm-rrrr) ([1]): .....

3. Druh trestu:

☐ trest odnětí svobody

☐ opatření spojené se zbavením osobní svobody (upřesněte):

.....

j) Údaje o předčasném nebo podmíněném propuštění:

1. Podle práva vydávajícího státu má odsouzená osoba nárok na předčasné nebo podmíněné propuštění po vykonání:

☐ poloviny trestu

☐ dvou třetin trestu

☐ jiné části trestu (uveďte):

2. Příslušný orgán vydávajícího státu žádá, aby byl informován o:

☐ platných ustanoveních právních předpisů vykonávajícího státu pro předčasné nebo podmíněné propuštění odsouzené osoby

☐ počátku a konci doby předčasného nebo podmíněného propuštění.

([1]) Zde prosím uveďte datum, ke kterému by byl trest zcela vykonán (bez ohledu na možnosti jakéhokoli předčasného nebo podmínečného propuštění), pokud by osoba měla zůstat ve vydávajícím státě.

►(1) M1

▼B

k) Stanovisko odsouzené osoby:

1. ☐ Odsouzenou osobu nebylo možno vyslechnout, protože se již nachází ve vykonávajícím státě

2. ☐ Odsouzená osoba se nachází ve vydávajícím státě a

a. ☐ požádala o postoupení rozsudku a osvědčení

☐ souhlasila s postoupením rozsudku a osvědčení

☐ nesouhlasila s postoupením rozsudku a osvědčení (uveďte důvody, které odsouzená osoba uvedla):

.....

.....

b. ☐ je připojeno stanovisko odsouzené osoby

☐ stanovisko odsouzené osoby bylo předáno vykonávajícímu státu dne (uveďte datum: dd-mm-rrrr):

.....

l) Jiné okolnosti významné pro daný případ (nepovinné údaje):

.....

.....

m) Závěrečné informace:

Znění rozsudku (rozsudků) se přikládá k osvědčení ([1]).

Podpis orgánu vydávajícího osvědčení nebo jeho zástupce, kterým se potvrzuje, že obsah tohoto osvědčení odpovídá skutečnosti:

.....

Jméno: .....

Zastávané místo (titul/funkce): .....

Dne: .....

(Popřípadě) úřední razítko:) .....

([1]) Příslušný orgán vydávajícího státu musí připojit všechny rozsudky týkající se dané věci, které jsou nezbytné pro obdržení veškerých informací ohledně pravomocného trestu, jež má být vykonán. Může být rovněž připojen jakýkoli překlad rozsudku (rozsudků), který je k dispozici.

▼B

PŘÍLOHA II

OZNÁMENÍ ODSOUZENÉ OSOBĚ

Tímto se Vám oznamuje rozhodnutí ..... (příslušného orgánu vydávajícího státu) o postoupení rozsudku ..... (příslušného soudu vydávajícího státu) ze dne ..... (datum vynesení rozsudku) ..... (spisová značka, je-li k dispozici) ..... (vykonávajícímu státu) pro účely jeho uznání a výkonu trestu, který tento rozsudek ukládá, podle vnitrostátního práva, kterým se provádí rámcové rozhodnutí Rady 2008/909/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o uplatňování zásady vzájemného uznávání rozsudků v trestních věcech, které ukládají trest odnětí svobody nebo opatření spojená se zbavením osobní svobody, za účelem jejich výkonu v Evropské unii.

Výkon trestu se bude řídit právem ..... (vykonávajícího státu). Orgány vykonávajícího státu jsou příslušné rozhodovat o postupech pro výkon a stanovit veškerá s tím související opatření, včetně důvodů pro předčasné nebo podmíněné propuštění.

Příslušný orgán ..... (vykonávajícího státu) musí do celkové doby zbavení osobní svobody započítat již vykonanou část zbavení osobní svobody související s uvedeným odsouzením. Příslušný orgán ..... (vykonávajícího státu) může trest přeměnit pouze tehdy, je-li délka nebo druh uloženého trestu neslučitelná s právem tohoto státu. Přeměněný trestem nezhorší trest uložený ve ..... (vydávajícím státě) co do druhu nebo délky.